

Sentencja

Pojęcie wprowadzenia do obrotu w inny sposób niż w drodze sprzedaży oryginału utworu lub jego kopii w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym odnosi się wyłącznie do przeniesienia własności tego przedmiotu. W konsekwencji, ani samo umożliwienie publiczności korzystania z reprodukcji utworu chronionego prawem autorskim, ani sam fakt wystawienia tych reprodukcji na widok publiczny, bez umożliwienia korzystania z nich, nie stanowi takiej formy wprowadzenia do obrotu.

(¹) Dz.U. C 336 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen — Włochy) — Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C-56/07), Ruth Volgger (C-56/07) przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-55/07 i C-56/07) (¹)

(Dyrektywa 97/81/WE — Równe traktowanie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy — Dyskryminacja — Przeszkoda administracyjna mogąca ograniczyć możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy)

(2008/C 142/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C 56/07), Ruth Volgger (C-56/07)

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Bozen — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 137 WE, jak również dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez (UNICE), (CEEP) oraz (ETUC) — Załącznik: Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin (Dz. U. L 14, str. 9) — Uregulowania krajowe zobowiązujące pracodawcę, pod rygorem nałożenia kary admi-

nistracyjnej, do przesłania właściwym organom krajowym kopii umowy o pracę pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązek państw członkowskich eliminowania przeszkód natury prawnej lub administracyjnej, mogących ograniczać możliwości pracy w niepełnym wymiarze godzin — Zasada niedyskryminacji pracowników zatrudnionych w niepełnym i pełnym wymiarze godzin.

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 ust. 1 lit. a) porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonać w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to, będące przedmiotem sporu w sprawie przed sądem krajowym, które wymaga przesłania do administracji kopii umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy w terminie 30 dni od ich zawarcia.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Ferrero Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cornu SA Fontain

(Sprawa C-108/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FERRO — Sprzeciw uprawnionego do wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego FERRERO — Dowód na charakter wysoce odróżniający wcześniejszego znaku towarowego)

(2008/C 142/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferrero Deutschland GmbH (przedstawiciel: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Rassat, pełnomocnik), Cornu SA Fontain

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM i Cornu, mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie R 540/2002-4 dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Ferrero OHG mbH a Cornu

SA Fontain — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. (Dz.U. L 1994, str. 1) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch znaków towarowych — Przeciętny stopień podobieństwa między znakami towarowymi — Niewielki stopień podobieństwa między towarami — Odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Uchyla się wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM i Cornu.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie R 540/2002-4.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz Cornu SA Fontain ponoszą koszty postępowania odwoławczego.
- 4) Ferrero Deutschland GmbH ponosi koszty własne związane z postępowaniem w pierwszej instancji z wyłączeniem kosztów interwencji Cornu SA Fontain.
- 5) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi koszty własne związane z postępowaniem w pierwszej instancji z wyłączeniem kosztów interwencji Cornu SA Fontain.
- 6) Cornu SA Fontain ponosi koszty własne oraz koszty wniesionej przezeń interwencji poniesione przez Ferrero Deutschland GmbH oraz przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Reuter & Co. (Firma A.O.B.) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-143/07) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — System refundacji wywozowych do produktów rolnych — Warunek przyznania refundacji — Refundacja wypłacona eksporterowi po przedstawieniu dokumentów sfałszowanych przez jego kontrahenta — Towar, którego wywozu nie dokonano — Przesłanki stosowania sankcji)

(2008/C 142/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reuter & Co. (Firma A.O.B.)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, str. 1), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 310, str. 57) i art. 51 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, str. 11) — Refundacja dokonana na rzecz eksportera po przedstawieniu dokumentów sfałszowanych przez osobę trzecią — Przesłanki stosowania sankcji

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidzianą w nim sankcję stosuje się do eksportera, który wniósł o przyznanie refundacji do wywozu towaru, jeśli towar ten nie został wywieziony z powodu oszustwa jego kontrahenta.

(¹) Dz.U. C 117 z dnia 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-286/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Wymóg przedstawienia wyciągu z rejestru handlowego lub równoważnego dokumentu zaświadczonego o wpisie sprzedawcy pojazdu jako prowadzącego działalność handlową — Zwolnienie z obowiązku przedstawienia faktur lub innych dokumentów zaświadcujących poprzednie przeniesienia własności)

(2008/C 142/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)